

GORICA

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopadena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Novi volilni red za deželni zbor goriški.

1. V seji 16. marca dredložil je deželni odbor goriški deželnemu zboru načrt zakona, po katerem naj bi se znatno premenil sedanji volilni red za deželni zbor goriški.

2. V isti seji po kratki razpravi, ki je trpela komaj pol ure, bil je predloženi načrt sprejet potem nujnosti tudi v drugem čitanju. To hitro postopanje bi pričalo: ali da sta bili slovenska in italijanska stran zbornice dogovorjena v tej stvari; ali da sta smatrali to zadevo za malenkostno in brez večjega pomena; ali da nista resno vzeli predlogov, katere sta tako bagatelno in sumarično rešili.

3. Prvo ni mogoče, ker dogovora med slovensko in italijansko stranko v tej stvari sploh ni bilo; drugo ni verjetno, ker slovenskim poslancem niti ni bila dana prilika, da bi stvar temeljito pretresli; verjetno je torej tretje. Za to govori po eni strani vsebina predloženega načrta, ki mestoma burke uganja z volilno pravico, kakor tudi okoliščina, da italijanska stran v svoji celoti je le navidezno za razširjenje volilne pravice, v resnici jo pa mrzi. Po drugi strani slovenska delegacija ni hotela s skrajnimi sredstvi pobijati očitnih italijanskih kozlov, da bi se ji ne očitalo, da je iz strankarskih razlogov zaprečila od mnogih strani zahtevano volilno preosnovo.

4. Da italijanski stranki, ki je načrt zakona po svoje prikrojila in predložila ga dež. zboru po dež. odboru, ni resno za preosnovo volilnega reda v zmislu modernih zahtev, je razvidno iz raznih njenih pojavov in iz vsebine predloženega načrta, v kateri so namenoma sprejeti veliki kozli, da radi njih ali Slovenci zavržejo načrt ali pa vlada. Slovenci so prepustili vladi to hvaležno delo.

5. Predloženi načrt ima pa tudi marsikaj dobrega. Tako določa, da v skupini veleposestva, ki ostane ločeno v slovensko in italijansko, kakor do zdaj,

bodi v obeh volilnih okrajih najmanjši znesek zemljarine, katero mora volivec plačevati 100 kron; da volitev bodi neposredna in tajna, kar do zdaj ni bilo; da volišče v slovenskem volilnem okraju bodi Gorica, v italijanskem pa Gradišče. Po tej določbi bi se prvič zakonitim potom priznalo, da središče slovenskega dela dežele je Gorica, kar mi od nekdanj trdimo, italijanskega pa Gradišče, kar priznava vsak pošten Furlan.

6. Volilna pravica v skupini kmečkih občin ostala bi tudi še nadalje omejena na tiste občinarje, ki imajo volilno pravico za občinske volitve v prvem in drugem volilnem razredu; a volivci bi volili vsak v svoji županiji, neposredno in tajno po glasovnicah, kar se dozda ni godilo. Število poslancev iz te skupine bi se pomnožilo za onega v okolici goriški, ker šteje ta okraj največ prebivalcev in plačuje največ davka, ter za enega v okraju gradiškem.

7. Volilna pravica trgovske in obrtne zbornice bi ostala v bistvu nepremenjena.

8. V skupini mest in trgov volili bi tudi naprej, kakor do zdaj, tisti, ki volijo v občinski zastop v prvem in drugem volilnem razredu, ali ki plačujejo najmanj 20 K izravnega davka; volil bi pa vsakdo doma v svoji županiji, neposredno in tajno. Na slovenski strani bi prišli v to skupino še Sv. Križ vipavski, Komen, Sežana in Nabrežina, ki so do zdaj volili v skupini kmečkih občin.

9. Navedene volilne skupine bi volile 23 poslancev. Ako doštujemo nadškofa, imamo 24 članov deželnega zbora goriškega.

10. Da bi zadostil vsaj v neki meri zahtevam sedanjega časa, ki upije po splošni in enaki volilni pravici, kakoršna je vsaj deloma uvedena za državni zbor, sprejel je deželni odbor v načrt zakona tako zvano peto kurijo ali splošno volilno skupino, ki naj bi v dveh volilnih okrajih volila po tri, torej skupaj šest poslancev.

Italijanski volivni okraj te skupine naj bi obsegal Furlanijo in mesto go-

riško, slovenski volivni okraj pa vse slovenske občine v deželi.

11. Dr. Gregorčič je predlagal v zbornici, naj se določi v splošni skupini šest volivnih okrajev, približno tako, kakor za državni zbor, da bi vsak volivni okraj te skupine volil enega poslanca, pa je propadel s svojim predlogom. Dosegel je le toliko, da so se slovenskemu volivnemu okraju te skupine priklopile tudi slovenske občine v gradiškem glavarstvu, kakor je dosegel poslanec Bombič, da se je priklopil Ločnik v tej skupini italijanskemu okraju.

12. Italijanski volivni okraj v splošni volivni skupini šteje po uradni štetvi z dne 31. decembra 1900 domačega prebivalstva 88.600 duš, med temi Slovencev v goriškem mestu 5.600, torej Italijanov in Furlanov skupaj 83.000, tako da bi prišel na vsakih 27.700 Italijanov en poslanec pete skupine.

Slovenski volivni okraj te skupine šteje pa 137.000 prebivalcev domačinov, in tedaj pride šele na 43.700 prebivalcev eden poslanec. Če vzamemo v poštev še Slovence v goriškem mestu, imamo skupno število Slovencev 142.600 ali okroglo 143.000 in približno 48.000 slovenskih prebivalcev za enega poslanca.

14. Očividno je ta razdelitev krivična; vendar sedanjega razmerja med skupnim številom slovenskih in italijanskih poslancev ne preminja. Kakor so imeli Italijani do zdaj enega poslanca več nego Slovenci, tako bi še dalje ostalo to razmerje. To razmerje se potom volivnega reda brez privoljenja od strani Italijanov ne more premeniti. V tako privoljenje pa zastoj čakamo. Za slovenske poslance stoji torej stvar tako, da se morajo vprašati: Ali je pri nepremenenem razmerju italijanskih in slovenskih poslancev uvesti v volivni red nekatere od volivcev zahtevane premembe ali ne?

15. Če je razumljivo, da Italijani po volivni preosnovi, ki je od njih odvisna prav toliko, kolikor od Slovencev, ne čujejo pritja v slabši položaj glede razmerja Slovencev, se pa nikakor ne dá

opravičiti, da stvarjajo za splošno skupino volivne okraje, ki naj volijo po več kot enega poslanca, namreč po tri. Ta določba nima več narodnega, ampak strankarsko ozadje. Liberalna italijanska stranka, ki ima v meščanstvu in trgovstvu svojo glavno oporo, hoče na ta način zagotoviti si svojo prevlado nad socialnimi strankami, ki se že oglašajo pri volitvah in bodo vedno glasnejše, ter tudi vedno močnejše.

16. Da bi hoteli Italijani s to določbo nagajati slovenski liberalni stranki, ni verjetno; kajti liberalizem je internacionalen in ne pozna narodnosti. Drastičen dokaz nam daje voditelj te stranke, ki z glumaško spretnostjo sleče narodnega bojovníka pa obleče nemškega ali laškega trgovca ter obesi te svoje kameleonske cape nad okna in vrata svoje trgovine. Liberalnemu naprednjaku je narodnost le šport, v kolikor je sposobna vabiti mu kupce v prodajalnico.

17. V tem oziru, da bi namreč v splošni volivni skupini imel vsak poslanec svoj poseben volivni okraj in da bi mesto goriško v tej skupini tvorilo poseben volivni okraj, so naši poslanci zgore omenjenim predlogom storilo svojo dolžnost. Ako nimajo dvetretjinske večine v zbornici, niso tega oni krivi.

18. Morebiti se bo komu zdela ta zadeva tako važna, da pomeče: Ako hočete uvesti splošno in enako volivno pravico vsaj v mali meri, vsaj v peti kuriji, torej uvedite jo tako, da bo v tej skupini toliko volivnih okrajev, kolikor poslancev, in da bodo imeli ti volivni okraji vsaj približno enako število prebivalcev. Ako ni peta kurija tako urejena, naj si jo ohrani italijanska gospoda v svojem arhivu. Peta kurija v predloženi obliki je spaka kateri treba zabraniti pot v ustavno življenje.

19. Taki argumentaciji nikakor ne ugovarjamo, ampak pritrujemo. Vprašanje je le to: Kdo naj zavije vrat tej spaki? Ali slovenski poslanci, katere bi potem razupivali kot nazadnjake in sovražnike splošne volivne pravice? ali visoka c. kr. vlada, katera stoji nad

LISTEK.

Metež.

Povest grofa Leva Tolstojca.
(Dalje.)

Jasno je bilo, da se peljemo bogvé kam in ko smo prevezili še četrto ure, nismo videli že nobenega vrstnega*) kamena več.

— No, kaj misliš?, sem vprašal zopet voznika, — ali pridemo do kake postaje?

— Do katere? ... Nazaj pridemo, kadar se bo hotelo konjem: oni nas pripeljejo, vendar dvomim — še pogubimo se lahko.

— No, tedaj pa kar obrni nazaj! sem dejal, — prav zares ...

— Torej, ali naj se vrnemo? je ponovil voznik.

— Da, da, vrnimo se!

Voznik je spustil vajeti. Konji so tekli hitreje in dasi nisem opazil, da bi se vračali, vendar se je smer vetra spremenila in kmalu so se videli skozi metež mlini. Voznik je postal dobre volje in se je jel razgovarjati.

— Nekoč smo se tudi tako peljali, pa v nasprotni smeri od te postaje, je

*) Vrsta = 1-067 km.

govoril, — nočevali smo v kopicah sena in šele proti jutru smo dospeli. Hvala Bogu, da smo našli še te kopice. sicer bi bili popolnoma zmrznili — bilo je zelo mraz. Tedaj so zmrznile nekomu noge — tri tedne potem je umrl.

— A sedaj, glej, ni mraza in vreme je tiho, sem dejal, — bi bilo mogoče potovati?

— Da toplo je, toplo, pa sneži. Da bi se vrnili? — Da, zdaj se zdi lažje, a sneži tako močno. Potovati bi bilo mogoče, ko bi bil tu kurjer, in to po njegovih volji. Lejte, brez šale — sede zmrznete! Kdo naj potem odgovarja za Vašo milost?

II.

Za nami se začujejo zvončki nekolihih trojek, ki so se podile urno za nami. —

— Kurjerski zvonček, je dejal moj voznik, — en sam je tak na vsej postaji.

In res, zvončkov glas pri sprednji trojki, ki ga je veter razločno donasal k nam, je bil nenavadno lep: čist, doneč, bolj nizek in nekoliko zvenketajoč. Kakor sem zvedel je bila to priljubljena navada tri zvončki — eden v sredi, z malinovim glasom, kekor pravijo, in dva majhna,

vbrana v terco. Zvok te terce in zvenketajoče kvinte, ki je donela v zraku, je bil nekem čuden in zelo prijeten v tej pusti, guhi stepi.

— Pošta gre, je rekel moj voznik, ko nas je doletela prva izmed treh trojek. — Kje pa je cesta? Kaj je mogoče voziti? je kriknil zadnjemu vozniku. Toda ta je zakričal le na konje in mu ni odgovoril.

Ko je šinila pošta mimo nas, je glas zvončkov kmalu zamrl v vetru.

Morda je bilo mojega voznika sram.

— Sedaj lahko potujemo, gospod! je spregovoril, — ljudje so se peljali mimo, sedaj je sled za njim še čisto svež.

Jaz sem soglašal z njim, obrnili smo znova proti vetru in se peljali naprej po globokem snegu. Gledal sem ob strani na cesto, da ne bi zašli s sledu, katerega so zarisale sami pred nami. Kaki dve vrsti je bil sled razločen, potem je nastala radi meteža le majhna neravnost pod plaznicami in kmalu že nisem mogel več razločiti, je li to sled, ali samo nameten ogoneček snega. Oči so mi stopile, ko sem gledal, kako izginja sneg enolično pod plaznicami, in jel sem gledati naravnost. Tretji vrstni kamen smo že videli, četrtega pa nikakor

nismo mogli najti. Kakor prej smo se vozili zdaj nasproti vetru, zdaj po vetru, zdaj na levo, zdaj na desno in končno smo prišli do tega, da je trdil voznik, da smo zašli na desno, jaz sem govoril da na levo, in Aljoška je dokazoval, da se peljemo nazaj. Znova smo obstali nekolikokrat, voznik je izmotal svoje dolge noge in šel iskati ceste — pa vse zaman. Tudi jaz sem zlezal gledat, ni li cesta to, kar se mi je nejasno kazalo pred očmi. A jedva sem naredil pet, šest korakov proti vetru in se prepiral, da so bili le povsod jednaki, enolični ogoni snega to, kar sem videl v domišljiji kot cesto — in že nisem videl več sanij. Zakričal sem: „Voznik! Aljoška!“ a moj glas — čutil sem, kako mi ga je ujel veter takoj pri ustih ter ga odnesel v hipu bogvekam proč od mene. Šel sem tja, kjer so bile prej — sanj — a sanij ni bilo, šel sem na desno — tudi tu nič. Natančno se še spominjam, s kako grozno, presunljivim, že nekoliko obupanim glasom sem kriknil še parkrat: „Voznik!“ — in že je bil ta v dveh korakih pri meni. Njegova črna postava z bičem in ogromno, na stran poveznjeno kapo je vzrastla na mig pred menoj. Odvel me je k sanem. (Dalje pride.)

strankami, kateri se ni bati, da bi se ji očitalo strankarstvo, od katere se celo vsestransko pričakuje, da izvrši to svojo dolžnost?

20. Enako namero kakor z velikimi volivnimi okraji v peti kuriji imeli so italijanski volivni reformatorji, ko so svoje sedanje tri volivne okraje v skupini mest in trgov, namreč: mesto goriško z dvema poslancema, Gradišče in Kormin z enim poslancem ter Červinjan, Gradež in Tržič z enim poslancem spojili v eden velik volivni okraj, ki naj voli štiri poslance. To je volivni humbug, ki naj vlado prisili, da ne predloži zakonskega načrta v višje potrjenje.

21. Naš napredni voditelj je pa zanesel v to določbo ost proti Slovincem ter je takoj udaril ob svoj veliki boben ter začel kruliti pesem o narodnem izdajstvu. Kolikor je nam znano, ni mu prišlo nikoli na um, da bi na podstavi sedanjega volivnega reda pričakoval slovensko zmago v mestu goriškem za deželni zbor. Zdaj pa, — dasi ostane v mestu goriškem glede voljenja vse po starem razun tega, da se ima voliti pisмено namesto ustmeno, kakor do zdaj — pričakuje tako zmago, ako bi ne bila Gorica pridružena Furlaniji.

22. Ko je dobilo goriško mesto pravico voliti za državni zbor svojega poslanca na podlagi splošne volivne pravice, po kateri voli vsa k državljan, ki je izpolnil 24. leto, četudi je Slovenec, se je očitalo slovenskim poslancem, da so Italijanom darovali en mandat; zdaj pa, ko naj voli v deželni zbor samo o tisti, ki je pri občinskih volitvah volivec v I. ali II. razredu, ali ki plačuje najmanj dvajset kron izravnega davka, ugovarja še, da je odvzet s tem, da se je Gorica priklopila Furlaniji, Slovincem upliv na dva mandata goriškega mesta, kateri upliv, ako ni še odločen, mora postati tak v doglednem času.

23. Ako bi novi deželni volivni red hotel uvesti splošno volivno pravico tudi v skupini mest in trgov, imel bi tak ugovor nekaj pomena; ali volivna pravica v mestih in trgih ostane tudi po novem volivnem redu omejena, kakor je bila do zdaj. Splošno volivno pravico uvaja novi volivni red le v peti kuriji. Pri razpravi o volivnih okrajih te kurije je dr. Gregorčič stavil predlog, da naj bo Gorica za se volivni okraj. Glasovali so za ta predlog, ako smo dobro poučeni, vsi slovenski poslanci, ki so bili navzoči; pa so propadli, ker so bili v manjšini.

24. Nekateri pripisujejo tej okoliščini, da je Gorica spojena s Furlanijo, tolik pomen, da bi rajši zavrgli vso preosnovo, nego da bi privolili v to premembo. Tak pomen v formalnem oziru pripisujejo stvari tudi italijanski poslanci, kateri so prav radi tega v taknili v zakonski načrt nesprejemljivo določbo, da radi nje pade vsa preosnova, katera se navidezno stvarja. Volivna okraja pete kurije in italijanski volivni okraj v skupini mest in trgov imajo nalogo, da prekucnejo za zdaj volivno preosnovo za deželni zbor goriški. Pokopana bo, naj občine sklepajo v tem oziru resolucije ali ne.

25. O tem, kako naj bi se povečal upliv slovenskih deželnih poslancev, govorilo in pisalo se je že marsikaj. Prvi pogoj njihovi moči in uplivu je sloga, katera daje moč in rast tudi malim rečem. Kdor izpodkopa in ruši med poslanci slogo in skupno delovanje, nima pravice jadikovati nad njihovo obnemoglostjo pa nad močjo kompaktne italijanske delegacije.

26. Pa tudi za slučaj složnosti med poslanci treba skrbeti, da se njih moč poveča. V tem oziru je nekdo pisal obširne članke ter naznanjal urbi et orbi, kaj Slovenci nameravajo v tem oziru storiti; ustanavljal je društva, katerim je odkazoval kot glavno, skoro edino nalogo to, da na primeren način povečajo slovenski upliv v deželnem zboru in deželni upravi; vil si je že naprej okolo

čela lovorov venec neminljivih zaslug, ki si jih steče v tem oziru; a zdaj, ko je vse onemogočil s svojim kokodakanjem, se zaletava v druge ter jih dela odgovorne za položaj, ki ga je nakopal goriškim Slovincem. Boljšega zaveznika v boju proti slovenski stvari si goriški Italijani ne morejo ni misliti, ni želeli od človeka, ki seje razdor in razpor na vse strani ter širi po listih nauke, ki so Slovincem in slovenstvu pogubni.

Za kobariški okraj.

Resolucije,

ki jih je stavil dež. zboru posl. gospod Lapanje.

Visoki deželni zbor naj blagovoli skleniti:

I.

1. Da se enkrat skonča osušenje kobariške ravani, zapričete na podlagi dež. zakona z dne 27. okt. 1873, štev. 33. d. z. in uk., stopi naj deželni odbor v dogovor z državnimi oblastmi radi revizije in spopolnitve dotičnih načrtov;

2) pooblašča se dalje dež. odbor, da izposluje od c. k. vlade, da napravi ista po svojih strokovnjakovih načrtih in stroškovnikih zastran regulacije gor. Nadiže in vrnave njenih hudournikov v občinah Breginj, Sedlo in Kred ter naj stavi v prihodnjem zasedanju vis. dež. zboru predloge glede pokritja stroškov in izvršitve teh del.

II.

Visoka c. k. vlada se ponovno pozivlje, da vrnava in razširi erarsko cesto skozi Kobarič čimprej in da jo preskrbi s potrebnimi napravami za nagli odtok padavin.

Dopisi.

Iz Gabrovice. — Naš liberalni štab si snuje pevski zbor pod vodstvom župana Č. G. Prvi tenorist je po domače Škof ki je v nedeljo po noči „pel“ po vasi: „Laharnarja ne! Ampak Štreklja!“ Mi pa bomo 14. maja rekli: „Laharnarja ja! Štreklja pa ne!“ Liberalci v naši občini delajo z vsemi sredstvi in z vso silo, ter groze in žugajo. A mi se ne zmenimo za to ter se ne strašimo liberalne bande, ampak bomo 14. maja volili dr. Petra Laharnarja!

Politični pregled.

Vesti o obisku prestolonaslednika v Berlinu.

„Augsburger-Abendzeitung“ poroča, da je prestolonaslednik obiskal nemškega cesarja zato, da utrdi avstrijsko-nemško zvezo. Zadnji čas se namreč Angleška na vso moč prizabeva Nemčijo popolnoma izolirati. Skoro povsod je to dosegla, le Avstrija se je upirala. Gotovi krogi so delali posebno na to, da prestolonaslednika pridobijo zase proti Nemčiji. Zato da je bil razgovor v Berlinu potreben. Sedaj pa da se je vnovič utrdila avstrijsko-nemška zveza v kljub vsem nasprotnim intrigam. Tako nemški list.

Francoski in avstrijski framasoni proti nadvojvodu Leopoldu in nadvojvodinji Blanki.

„Zeit“ poroča, da so nameravali radikalni poslanci leve v francoskem parlamentu interpelirati Clemenceau-a, ker sta protestnemu shodu proti preganjanju katoličanov v Franciji na Dunaju prisostvovala nadvojvoda Leopold Salva-tor in nadvojvodinja Blanka. Clemenceau-u se je posrežilo poslance odvrgniti od te namere; pač pa je francoski poslanik na Dunaju zaradi te zadeve protestiral pri ministru za zunanje zadeve Aeren-thalu, Aerenthal je izjavil, da bo skrbel, da se prihodnjic ne zgodi nikoli več kaj takega.

Sedaj pa poročajo od kompetentne strani, da vse to nič res ni in da francoski poslanik ni interveniral pri Aeren-thalu. Res je le to, da hočejo framasoni-

ski listi to priliko porabiti, da oblatijo pri Francozih Habsburžane.

Kmečki nemiri v Rumuniji.

V Rakegi so vojaki ubili polkovnika Lambersa. Vojaštvo je petdeset kilometrov pred Bukareštom ustavilo kmečke čete, ki so korakale po mestu.

Baje neli upor med kmeti tudi nekaj raskih pomorščakov od upornega „Potemkina“, ki so bili zbežali v Rumunijo. Res je, da je več ruskih anarhističkih dijakov šuntalo kmete, češ, kralj je umrl, kraljica pa hoče vso zemljo razdeliti med kmete.

Obe zbornici sta pozvali vlado, naj uvede obsedno stanje povsod, kjer je treba, da se napravi mir. Nato je bilo zasedanje zaključeno s klici: Živela Rumunska, živel kralj!

Darovi.

Za Gregorčičev spomenik:

Ludovik Cazaflara, trgovec v Tolminu 20 K, Josip Kragelj, dekan in č. kan. v Tolminu 15 K, Fran Ostan v Bovecu 2 K, Valentin Kragelj, župnik v Podbrdnju 10 K, Josip Kos, kaplan pri sv. Luciji 5 K, Fran Červ, vikar na Grahovem ob Bači 10 K.

Vladni svetnik dr. Anton Primožič, dež. š. nadzornik je poslal z Dunaja 533 K, katere so darovali ti-le p. n. gg. in društva: dr. Janko Babnik, sekcijski svetnik 10 K; Josip Bahovec, višji revident 5 K; Fr. Besljak, p. n. 5 K; Fr. Bonč 2 K; Anton Delles, minist. svetnik 20 K; dr. Aleksander Fatur 4 K; Anton pl. Globočnik, dež. vladni svetnik 20 K; dr. Vladimir pl. Globočnik, minist. svetnik 20 K; Zant Gerkčev 10 K; Prokop Graselli, uradnik a. o. banke 10 K; Ivan Ile, pol. svetnik 3 K; dr. A. Ile 40 K; dr. A. Jakobč, dvorni svetnik 10 K; mons. Fr. I., župnik 2 K; F. Kaučič 2 K; dr. Pr. K. 6 K; Karel Luterschek, višji upravitelj 5 K; Rudolf Malič, rav. prist. 10 K; Rihard Malnič, dvorni svetnik 20 K; A. Mag. 1 K; F. Miklavčič 2 K; dr. Podpečnik 20 K; dr. A. Povšič, dvorni tajnik 10 K; Josip Premern, kont. 4 K; vladni svetnik dr. A. Primožič, dež. š. nadzornik 30 K; Al. Rant, pom. kom. pristav 5 K; dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik 10 K; dr. Fran Skaberne, okrajni komisar 10 K; Josip Stritar, profesor itd. 10 K; Fran Svetič, vzgojitelj 3 K; Mat. Štrajnar, želez. nadzornik 10 K; dr. Karol Šavnik, minist. podtajnik 10 K; dr. Ivo Šabelj, minist. tajnik 20 K; Matej Trnovec, dvorni svetnik 20 K; dr. Fran Vidic, nrednik drž. zakonika 10 K; dr. Fran Žolgar, sekcijski svetnik 20 K; akademsko društvo „Slovenija“, čisti prebitek prirejenega večera 34 K; Zbirka v društvu „Zvezda“ 100 K, in sicer so darovali med drugimi: Jakob Pukl, posest. 10 K; Ivan Luzar, višji revid. 5 K; prof. dr. Karol Gaser 5 K; gospodična R. Rebek 4 K; dr. Fr. Gösl 4 K; Leopold Cvetaič 2 K; Janez Tomaževič 2 K.

— Za pot. knjižnico „Adrlje“ je darovalo županstvo Prvačina 10 K in županstvo Kojško 20 K.

Srčna hvala!

Novice.

„Edinosti“ smo torej doslej povedali dvoje: 1. da ni imela kot strankarski časnik, izhajajoč izven naše dežele, postaviti se na pristno strankarsko stališče ene stranke, ko nima stvarnih razlogov, da bi ravnanje druge stranke očitno škodovalo naši narodni stvari; 2. da so jo zavedli v to dopisniki, ki morda „Edinosti“ sveto prisegajo, da so nad strankama, ki pa so v resnici pristali ene stranke in vneti nasprotniki druge stranke. Da jo je to naše desedanje stvarno razmotrivanje spravilo že iz duševnega ravnotežja, bi ne bili pričakovali. Ona, kateri se je vidno poznalo, kako se sili v brzdanju duševne vskiplosti, kako si prizadeva v mirni in rahli pisavi, tako da so ji nekateri slov. listi nadevali več ali manj duhovite pridevke, ona sama je zdaj vskipela, da maha kar iz sebe po nas s perfidijami, bedaki, tepci, zlobneži, itd. Kdo bi bil pričakoval pri nežni „Edinosti“ tolike izpremembe! No, pa mi, ki se v tem žanru mojsterske

„Soče“ ne plašimo, ne pobegnemo tudi pred tržaško „Edinostjo“. Zatorej pojdimo dalje.

„Za nas pa, (tako „Edinost“ 21. marca!) ko smo imeli izbirati mej enim in drugim kandidatom, niso mogle biti odločilne osebne prednosti, ampak le vprašanje, od katerega kandidata nam je pričakovati več narodne odločnosti!“ S tem torej „Edinost“ priznava, da ima dr. Laharnar prednosti pred g. Štrekeljom. Prednosti? In pa še kake prednosti! Dr. Laharnar, velenadarjen sin planin, odličnjak na celi črti svojega šolanja od začetnega šolarčka do učenega doktorja, bistrumna glavica, kakor jih imamo Slovenci le malo, izurjen in izkušen v vseh manipulacijah našega političnega uradništva, izkratka: mož, kateremu so rojenice položile v rojstno vibelko nenavadno veliki dar nadarjenosti, pravi talent; mož izkušen, živeč (do novejšega časa) med našim ljudstvom na Krasu ter vsled tega poznavač najbolje potrebe našega ljudstva, za katere potrebe pa zna tudi poiskati pravo pot, da se odpravijo; poslanec torej, kateri bi ne delal časti le Krasu, ampak vsakemu stolinemu mestu. Na nasprotni strani pa vidimo g. Štrekelja, ki bi bil lahko izvrsten posestnik na deželi in župan, in s tem smo pri koncu. G. Štrekelj ni ne dobro, ne srednje, ampak malo nadarjen. Vsled te svoje picle nadarjenosti je prišel pač najdalje, kamor je mogel priti: do potovalnega kmetijskega učitelja. Za učenje njegova glava ni bila, komaj je zmagal dva realna razreda. Dalje ni šlo. Potem je hodil v tuk. kmetijsko šolo, v katero se sprejemajo tudi mladeniči, ki so že davno pozabili, česar so se naučili v enorazredni ljudski šoli. To je vse! S takimi študijami se izkazujejo tudi uslužbenci, ne pa uradniki. To so študije, ki ne dosegajo niti izobrazbe novodobnega ljudskega učitelja. O kaki splošni omiki se pri takih študijah pač ne da mnogo govoriti. In „Edinost“, ki tako visoko vihti prapor omike, se tu lepo izneverja svojemu principu! — Če torej to razmotrivanje reasumiramo, vidimo: en kandidat je dosegel z odliko vrhunec splošne izobrazbe (in te je treba pred vsem državnemu poslancu!), drugi ima splošne izobrazbe toliko, kolikor je podaje večrazredna ljudska šola. In vendar „Edinost“ drugega našemu ljudstvu vsiljuje. Ali se ne pravi to, igrati se z blaginjo našega ljudstva? Ali ni to pristna samovolja, ki meji že na blaznost!?

Ogorčena „Edinost“. — Ona piše: „Gorica“ nas spravlja v vse možne „družbe“ in nas po navadi političnih klepetulj (!! apostrofuje: kako da se počutimo v taki „družbi“?!) Mi smo vse preveč politično samosvoja individualnost, da bi si ob tako važnem vprašanju kar tako od kake „družbe“ dajali sugerirati stališče. Naše stališče nasproti kandidaturi dra. Laharnarja je dano po stvarnih razlogih in sloni na trdnih naših političnih in narodnih nazorih.

Najprej bodi povedano „Edinosti“, da se imenuje klepetulja oni, ki mnogo govori in prazno govori, brez podlage. Naša dotična notica „Družba kričačev in farbarjev“ je pa bilo oprta na dejansko podlago, in sicer na izjavo šempaskega g. župana, ki postavlja grdo na laž „Edinostinega“ kandidata g. Štrekelja, kateri je na volilnem shodu pri Rebku izjavil, da je prišel na vabilo dveh županov, med tema šempaskega. Ta je pa v „Gorici“ izjavil, da on (župan) o tem nič ne ve, to je, da je g. Štrekelj volilni shod pri Rebku „na farbal“. Pošteno bi bilo od „Edinosti“, da bi bila (ker je že govorila o „družbi“) svojim čitatcem tudi dejanje povedala. Ali jim je to zamočala, ker „je vse preveč samosvoja politična individualnost“? Zares krasna „samosvoja individualnost“, ki svojim čitateljem prikriva, kar ji ne kaže. Mi imenujemo to „farbanje“, in ker je „farbal“ tudi g. Štrekelj svoje poslušalce pri Rebku, zakaj bi mi ne smeli sprav-

ljati oba v eno „družbo“? In pa saj je pisala „Edinost“ sama, da je imela pri Rebku svojega sporočevalca, ki se je tudi na shodu v nje imenu zahvaljeval. Kaj se torej jezi na nas, da io „spravljamo v vse možne družbe“? Če v enem volilnem okraju kandidujeta dva kandidata, in če časnik podpira z vsem ognjem enega, sm mo pač eči, da je ž njim v družbi. Tako torej, za nas je to vprašanje rešeno. Ali na vprašanje, kako se počuti v tej družbi, nam ni „Edinost“ še odgovorila. Ali pozna „Edinost“ pregovor: Kdor se enkrat zlaže, temu se več ne verjame? Za volilnega kandidata važno priporočilo na volilnem shodu je izjava: Prišel sem na vabilo teh in teh županov. Ako si pa tako važna priporočila z neresnico izsiljuje, potem se obsoja sam ker kaže, kako s predrzno lahko prikriva resnico tistim, pri katerih išče zaupanja. Kako lahko se zgodi, da pride resnica o takih „vabilih“ na dan, a kako oddaljeno našim očem je delovanje poslanca na Dunaju. Kje je torej garancija, da bo z resnico poslušal, kdor z neresnico kandiduje. Zato Kraševci in Vipavci, ne verujte takemu kandidatu, ne verujte njega agitatorjem, ne verujte niti „Edinosti!“ „Farbanje“ pri Rebku je prišlo na dan, Bog ve, koliko ga je skritega pod stališčem „Edinosti“ nasproti kandidaturi dr. Laharnarja, ki ni „dano po stvarnih razlogih in sloni na političnih in narodnih nazorih“, ki se menjujejo, „kakor kaže!“

Mnogo gromenja, malo dežja.
— Neprostoovoljno komičen list je postal „Soča“. V bahatem tonu piše glasilo političnih klovnov samozvestno, kakor da bi bili že vsi goriški slovenski mandati v njihovem žepu. Propad obeta vsem našim kandidatom. Se že še dobe kake preproste, lakkoverne, dobre duše, ki jim imponira taka pisava in ji verujejo. Mi pa se nasmehnemo, ko čitamo izrodke klovnske duhovitosti in farbarije ker vemo, da to kričanje pomenja veliko slabost. Tako so delali že pri vsakih volitvah, da bi dali poguma sebi in ga vzeli nam. Tako tudi danes. Pa s tem vpitjem se ne bodo rešili — potopa. Liberalni prvak, ki bi bil imel kandidirati na liberalni podlagi, je sam izjavil, da za vse liberalne mandate ne da groša.

Da liberalcem prede, kaže že dejstvo, kako strašno pobožne in dobre kristjane se delajo sedaj ob volitvah; popolnoma so zatajili sebe, svojo preteklost, svoje ime in svoj program. Lepa stranka to! — Vjeti hočejo z raznimi manevri kaj kalinov. A tudi to jih ne bo rešilo! V svoji kričavi bahatosti so podobni možu, ki je šel skozi gozd in si je s kričanjem preganjal strah in si delal korajžo. Zato na delo, da bo zmaga lepša!

Slovenski kandidat za Maribor.
Mariborski Slovenci postavijo v Mariboru svojega kandidata. Stali si bodo torej štirje kandidati nasproti: vsenemški socialnodemokratski, nemški krščanski socialci in Slovenec.

— **Poročil se je danes g. Saša Šantel,** slikar in nam. gl. učitelj na c. kr. učiteljsku v Kopru z gospodično Ružo Sever v Ljubljani.
Bilo srečno!

— **Aretovani so bili v torek dne 26. marca** zakonska Anton Škerlj, čuvaj mizarske zadruge v Solkanu za K 60.— Ostala dva pa sta kradla les pri Mizarski zadruzi, in na državni postaji. Na njih domu so našli ob preiskavi 27 kosov lesa katerega so konfiscirali, in shranili pri solkanskem županu.

— **Nesreča v tovarni.** — V tovarni v Ajdovščini so našli pri nekem stroju ranjenega na rokah in prsih na tleh 60-letnega delavca Andreja Batiča. Nazavestnega so prepeljali v bolnico.

— **Majski avanzina v armadi.** — Pripravljanje dela za povišanje v maju so v polnem teku, toda čujejo se glasovi, da se ne utegnejo izpolniti vse nade, ki so jih stavili od raznih strani. Mnogo nanovo ustanovljenih mest bodo uvedeni šele potem, ko jih odobri parlament. 40 polkovnikov bodo povišanih v generalne majorje. Te velike izpremembe so v zvezi z izpremembami na najvišjih mestih v armadi.

— **Laški izzivači** so na veliko nedeljo provzročili v Št. Petru velik pretep. Bili so najprvo v neki gostilni, kjer so razbili pohištvo. Potem so šli ven, kjer so na cesti vpili in izzivali. Napadli so tudi nekega biciklista. Med ljudstvom in slovenskimi izletniki je nastalo radi tega veliko razburjenje. Radi nasilnosti je bil v nedeljo zvečer aretiran en laški izzivač, v pondeljek pa dva.

— **Oskrba vojaških udov in sirot.**
— Glede na vojaške udove in sirote se od prvega 1907 nadalje udove in sirote pravico do one aprila nadalje določa, da imajo od 31. marca preskrbine, ki gre rajniku po naslovu in šarži ter značaju. Naslov sam ne upravičuje preskrbine višje šarže. Udovam onih šarž stov, ki se jim je podelil značaj in naslov višji šarži. Udove, ki imajo pravico do 50% doklade k penziji, dobe tudi doktado v višini nove pokojnine. Dosedanje preskrbino udov nadomeste nove pokojnine. Če bodo nove penzije presegle dosedanje penzije se nakaže višji znesek kot milostna doklada.

— **Krščanski socialci v Trstu.** — V Trstu se je vršil zaupni shod krščansko-socialne stranke, kateremu je prisostoval kot odposlanec dunajskega strankarskega vodstva dr. Weiskirchner. Ostal je v Trstu dva dni, da stopi v tesnejšo zvezo z voditelji tržaških krščanskih socialcev, obenem pa se vršila posvetovanja o mnogih gospodarskih vprašanjih, ki se tičejo Trsta in Primorskega in naj tvorijo program kandidatov. Stranka se bo udeležila volilnega boja in za časa vclitev izdajala svoj časopis.

— **Boj s samomorilecem v vodi.**
— V Celju si je hotel neki kleparski pomočnik radi „nesrečne ljubezni“ končati življenje. Skočil je v Voglajno. Po cesti je slučajno prišel raznašalec Vrečer, ki je skočil za samomorilecem v vodo, kjer se je razvil med kleparskim pomočnikom in raznašalcem boj na življenje in smrt. Malo je manjkalo, da pomočnik ni raznašalca potopil, a močni raznašalec je končno le zmagal in rešil iz vode pomočnika in sebe.

— **Tržaški deželni zbor.** Tržaško deželnozborsko zasedanje bo zaključeno 5. aprila.

— **Nov dlog naučnega ministerstva.** — Naučno ministerstvo je odredilo, da se smejo vršiti sprejemni izpiti na učiteljskih ne samojeseni, ampak že poleti pred letom, v katerem se izvrši sprejem, kar je tudi že na srednjih šolah v navadi. S tem je občinstvu gotovo z.o. ustreženo.

— **Pasijonske igre.** — Kristusovo trpljenje je na Veliki teden predstavljalo na Dunaju društvo krščanskih čeških delavcev.

— **Za telefonske naročnike.** — Ker so re razni telefonski naročniki pritožili proti šteju klicev l. 1906, sklenilo je c. kr. trgovsko ministerstvo, da podeli onim telefonskim naročnikom, kateri se po omenjenem šteju čutijo oškodovane, pravico, da lahko sami določijo, v kateri izmed tarifnih razredov A B C in D naj se uvrste njihove postaje. C. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo poslalo bo tedaj v kratkem naročnikom poštne preste dopisnice, s katero imajo le-ti tarifne razrede katere so za njihove postaje sami izbrali, naznaniti najpozneje do 30. aprila t. l. c. kr. poštnemu in brzojavnemu ravnateljstvu.

— **Šest novih kardinalov.** Sv. oče bode imenoval v tajnem konzistoriju 15. aprila in v javnem in temu sledečem tajnem konzistoriju 18. aprila šest novih kardinalov, od katerih bodo navzoči prejeli kardinalski klobuk v drugem javnem konzistoriju takoj, ostali pa s predpisanimi ceremonijami. Novi kardinali so: 1. Aristides Cavallari, 2. Benedikt Lorenzelli, bil je rektor češkega kolegija, 3. Peter Maffi, 4. Aleksander Lualdi, 5. Deziderij Mercier, 6. Aristid Rinaldini. Po narodnost so razen Mercierja vsi Italijani.

— **Delavske razmere v Bosni in Hercegovini.** V tovarnah v Zavidoviču in Zenici raste nezadovoljstvo med delavci. Delodajalci so opustili mnogo tujih delavcev, ki sedaj odhajajo. Straža v obeh mestih je pomnožena.

Društva.

dr. Trgovsko in obrtno društvo za Goriško je priredilo preteklo soboto zvečer v „Hotelu pri Zlatem Jellu“ prijateljski sestanek, združen z zaključkom prvega knjigovodskega tečaja, katerega je društvo priredilo letošnjo zimo pod vodstvom g. ravnatelja Bajca.

Gosp. predsednik Medved je pozdravil navzoče, ter izrazil svojo zado-

voljnost nad tako številno udeležbo, kar je smatral za dokaz, da navzoči odpravljajo društveno delovanje. Povdarjal je, da z veseljem opazuje kako slov. trgovina in obrt sicer polagoma, a stalno pridobiva vedno več tal v Gorici.

Pozivlje trg. naraščaj, kateri je v nekaj letih narastel od 5 slovenskih trgovskih pomočnikov že nad 30 po številu, naj si izpopolni svoje znanje, da mogel dobro oborožen z uspehom stopiti v boj za obstanek.

Društveni tajnik g. Kopač, je povdarjal, da z rapidno rastočim trgovskim naraščajem istodobno raste potreba skrbeti za izobrazbo istega. Ker se dosedaj na to stran od merodajnih krogov ni ozirala je društvo smatralo za najno potrebo, da prične samo izvrševati najvažnejšo točko svojih pravil, ter s tem opozoriti na potrebo trgovske šole one ki so dolžni zato skrbeti. Dalje je omenjal, da so vdeleženci poduka s tako obilnim obiskom dokazali, da so umeli zajedno z društvom važnost poduka v prepotrebem knjigovodstvu. Oglasilo se jih je toliko, da ni bilo mogoče vsih sprejeti. Navduševal je navzoče za nadaljno izobrazbo na temelju, ki so si ga s tem tečajem postavili.

Zahvalivši se v imenu učencev in društva vsem, ki so v to pripomogli in društvu omogočili to prireditve, toliko društvu „Solski Dom“ kakor gospodu rav. Bajcu za požrtvovalni poduk. V imenu učenk se je zahvalila gospodična Stieh gospodu učitelju in društvu, da je dovolila tudi njim pristop k poduku. Gospod Repenšek se je zahvalil gospodu učitelju Bajcu v imenu učencev in naglašajoč, da mu bodo isti še le takrat vedli prav ceniti njegove nauke, ko bodo iste kot samostojni podjetniki praktično uporabljali. Učenci so izročili po deputaciji svojemu učitelju v znak hvaležnosti trajen spominke. Tako nam je le prehitro minul prijetni večer v domači družbi.

Književnost - umetnost.

* **Dom in Svet.** — Izšla je 4. številka „Dom in Sveta“, ki prinaša sledečo zanimivo vsebino: Gregorčičevemu spomnu. Prolog k „Gregorčičevemu večeru“ katoliških društev, dne 10. marca. Zložil dr. Mih. Opeka; Pod svobodnim solncem. Povest davnih dedov. — Spisal Fr. S. Finžgar. Druga knjiga. (Dalje); Pomladni žarki. Zložil Ant. Medved; Kamajenec in Hotin. Potopisna črtica. — Spisal L. Lenard. (Konec); Pticka-ljubav. Zložil Zvonimir Zadnji svojega rodu. Hamoreska. — Spisal Janko Makar; Na pot! Zložil Griša; Svetovni jezik. Sestavil K. A.; Kmetiška. Zložil Marijan; Hčerke trenutka. Na „Gregorčičevem večeru“ katoliških društev, 10. marca, predaval F. S. Finžgar; Večerne rože. Zložil Griša; Pod oljko in lavorom. Zapiski iz solnčne Italije. — Spisal dr. E. Lampe. (Lampe); Skušnja. Črtica. — Spisala Lea Fatur; Književnost; Metelkova antologija. Poroča dr. E. Lampe; To in ono; Šah. prireja A. Uršič — Slike: Žalostna Mati božja. Janez Šubic; Moruarji z rešilnim čolnom na viharnem morju; Cerkev sv. Trojice v Kamnjentu. Fot. L. Lenard; Bagoslovljenje kazaške vojske pred odhodom na vojsko proti Japonski; Na lov. Sv. Jovanovič; V tivolskem parku v Ljubljani; Žrelo ognjenika Vezuva; Pogled na Pompeji z Vezuvom; Atene; Pogled na Akropolo s Filipsposkega griča; Rudjer Josip Bošković D. J.

Slovanski svet.

sl Silka Koščuckega. — Pruska vlada je zaplenila koledar, v katerem je naslikan Tadej Koščucko na konju. Opravičila je svoje dejanje s tem, da bi slika lahko Poljake pripravila do upora in nasilja proti Prusom.

sl Češki vojak zoper „Wacht am Rhein“. — Poveljništvo, oziroma častniki 17. lovskega bataljona v Judenburgu na Štajerskem hočejo kakor vsi okolnosti kažejo, hujskati zoper avstrijsko vlado, zakaj ne le v vojašnici ampak tudi na glavnem trgu zapovedujejo vojaški godbi svirati vsenemško himno „Wacht am Rhein“. Češki vojak 17. bataljona so poslali češkemu listu „Pozor“ pismo, v katerem javno vprašajo, ali je dovoljeno, da bi bili provocirani od c. in kr. vojaške godbe, ki svira nemško himno H koncu pisma pravijo: „Mi smo prisegli in dozdej tudi služimo avstrijskemu cesarju, a ne pruskemu! Češko moštvo 17. lovskega bataljona protestira zoper takšno ravnanje in zahteva, da češko občinstvo povzroči ta slučaj strogo preiskovati.“

sl Agrarno gibanje na Hrvaško-Slavonskem. — V sirmijski provinciji v Slavoniji se je pojavilo močno gibanje

med kmečkimi delavci. Sestradani kmečki posli in manjši najemniki zahtevajo od oduških veleposesnikov povišanje mezd, znižanje najemnine in hočejo zabrati najem delavcev iz tujine. V Beski so izbruhili nemiri, vsled česar je odšel tja en bataljon 70. pehotnega polka.

Somišljeniki, pozor!

Opozarjamo somišljenike, da naj pazijo na volivne imenike. Volivni imeniki morajo biti razporejeni v občinski pisarni 14 dni! Imenike je možno vpogledati vsak dan ob tistih urah, ki jih določi okr. glavarstvo in ki se morajo javno razglasiti. Somišljenike prosimo, naj natančno pazijo, če so vsi naši volivci zapisani pravilno v volivnem imeniku ali če ni zapisan kdo, ki nima volivne pravice. Zoper vsako nepravilnost naj se takoj vloži reklamacija.

Reklamacije je vložiti pismeno ali ustmeno v vsakem slučaju posebej. Pravico reklamirati ima tudi za druge vsakdo, ki ima v dotičnem vol. okraju volivno pravico. (Tedad n. pr. volivec goriškega mesta nima pravice reklamirati za volivca v kak občini goriške okolice, pač pa volivec iz Mirna za volivca v Renčah).

Volivni imenik v Gorici je razporežen od 23. marca do 6. aprila.

Dolžnost naših zaupnikov je, da so v teh 14 dneh neumorno na delu. Ako storimo tudi v tem oziru vsi svojo dolžnost, gotovo ne izostane uspeh!

Morebitna pojasnila radovolje daje naše uradništvo!

Na delo!

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Koraju t. 11.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

„NARODNA TISKARNA“
: : v Gorici, ulica Vetturini št. 9 : :
je preskrbljena z povsem novimi
črkami, okraski in finim papirjem,
ter more prevzeti vsa v
tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:
* „Gorico“ oo oo „Pr. list“
* Vabila oooo oooo Cenike
* Brošure ooo ooo Račune
* Diplome oo oo Vizitnice
* Pobotnice o o Rač. sklepe
* Sprejemnice Jedilne liste
* Plakate ooo ooo Etikete
* itd. itd. itd. itd.
* * * * *

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Ant. Obidič

čevljar

v **Semeniški ulici 1**
v **Gorici**

priporoča se
za **raznovidna naročila po meri**
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Krojaški mojster

VIDROJIC

V **Gorici**, pod **Kostanjevico št. 10**,
se pripoloca slavnemu občinstvu in č. duhovščini
v mestu in na deželi za obila naročila. Posebno
se priporoča za izdelovanje talarjev.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŽ

v **Gorici Šolska ulica št. 6.**

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
iz Majdičevega mlina.

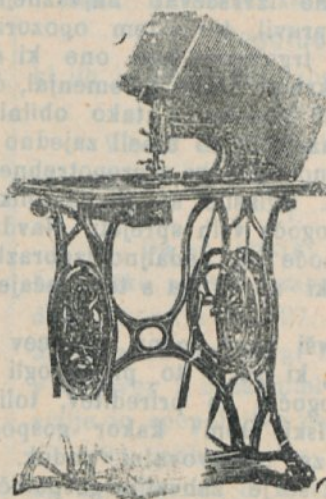
Peter Lukman

krojaški mojster

v **Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici**
naznanja, da ima dobro urejeno krojačnico, ter
se sl. občinstvu v mestu in na deželi priporoča
za mnogobrojna naročila.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja-
stroje tudi
na teden
ske ali
mesečne
oboroške.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti.
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Pogovor v puščavi.

Hamid: Indijanski trgovci mi ponujajo prav s'abe cene za moje kokosove orehe. Kaj mi svetuješ ti?

Manser: Jaz pošiljam moje pridelke v Aussig, v tovarno proizvajalne masti „Ceres“ ki po visoki ceni kupuje moje sveže kokosove orehe.

CERES

redilna mast ni nikak surogat; ta redilna mast je edina, ki se proizvaja v posebnih tovarnah iz kokosovih orehov.

Razpisali smo konkurz 15.000 K za najboljše spričevalo, ki dokaže, da so se z mastjo „Ceres“ zabelila razna jedila. Nagrade bodo podeljene po strogi kontroli in imena obdarovancev bodo v listih objavljena. Pri vsakem boljšem trgovcu se dobi potrebna pojasnila. Vsaka gospodinja lahko reflektira na nagrade, kajti samo poskuša naj zabeliti z mastjo „Ceres“ namesto s čem drugim.

Tovarna masti „Ceres“ na Labi.

Delniška družba

združenih pivovarov Žalec in Laški trg

priporoča svoje **izborna pivo**

v sodcih in v steklenicah.

Zaloga v Gorici na Kornu št. 13.

SENO NA PRODAJ!

Dobro konjsko seno, kakor tudi prešano slamo imam **na prodaj** in pošiljam po železnici na vse kraje. Seno prodajam tudi v Gorici in sicer sledečim gospodom: Francetu Kavčič, Alfredu Bozzini, Willatu, Antonu Orzanu in Otonu Lenassiju v Solkanu. Vsakdo, ki želi od mene seno kupiti, se lahko pri omenjenih trgovskih tvrdkah informira, kako seno imam. Da je moje seno izvrstno, priča tudi to, da zalagam s senom vojaško oddajo v Celju, Ptuj, Mariboru, Gradcu in Trstu, lansko leto tudi v Gorici. Postrežba poštena, cene zmerne.

ADAM KINZL,

Št. Jurij ob južni železnici,
NA ŠTAJERSKEM.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šol. Doma“!

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na **mesečna odplačila v petih letih**

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907
na **menice po 6⁰/₁₀, na vknjižbo po 5¹/₂⁰/₁₀**

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, pre-
mičnine in pridelke; 2. proti prelomu zvonove, in 3. za
življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!